

QUÊ HƯƠNG

Bửu Hiệp

Anh Ái Văn có viết thư nhờ tôi kêu gọi anh chị em AHCC Sacramento viết vài bài cho Lá Thư Xuân.

Chúng tôi, quý anh Nguyễn Xuân Mộng, Lê Văn Phương, Trình Hữu Dục, Nguyễn Quang Bê, và Nguyễn Hữu Tài đã có phiên họp vui vẻ buổi sáng, trước tô phở nóng hổi của tiệm Phở East-West ở Sacramento và sau đó hai anh Nguyễn Văn Vinh và Lê Văn Phương đã hứa sẽ cố gắng viết cho Lá Thư mỗi người một bài.

Từ trái qua phải: anh Trình Hữu Dục, Nguyễn Xuân Mộng, Nguyễn Quang Bê, Lê Văn Phương, Nguyễn Hữu Tài và Bửu Hiệp trong phiên họp có phở buổi sáng.

Về phần anh Tôn Thất Thiệu và tôi, xin gởi một bài thơ Quê Hương, “La Terre Natale” của Thi Sĩ Alphonse de Lamartine.

Ông Alphonse de Lamartine là một thi sĩ thế kỷ thứ 19, nổi danh, đã làm nhiều bài thơ, có tâm hồn lãng mạn, rung cảm, như “La terre Natale”, “Le Lac”.

Xin chép lại bài thơ “La Terre Natale” của Thi Sĩ Alphonse de Lamartine và hai bài dịch thơ “Quê Hương” của anh Tôn Thất Thiệu và của tôi như sau đây:

La Terre Natale

*Pourquoi le prononcer ce Nom de la Patrie?
Dans son brillant exil mon coeur en a frémié;
Il resonance de loin dans son âme attendrie,
Comme le pas connus ou la voix d'un ami.*

*Montagnes que voilait le brouillard de
l'Automne,
Vallons que tapissait le grive du matin,
Saules dont l'emondeur effeuillait la couronne,
Vieille tours que le soir devrait dans le lointain,*

*Mur noircis par les ans, couteaux, sentier
rapide,
Fontaines où les pasteurs accroupies tour à
tour
Attendaient goute à goute une eau rare et
limpide,
Et, leur urne à la main, s'entretenaient du jour,*

*Chaumière où du foyer étincelait la flamme,
Toit que le pèlerin aimait à voir fumer,
Objets inanimés, avez-vous donc une âme
Qui s'attache à notre âme et la force d'aimer.*

Lamartine (1790-1869)

0

QUÊ HƯƠNG

*Phỏng dịch bài thơ “La Terre Natale” của
Lamartine*

Vì sao khi nhắc Quê Hương,
Nổi niềm thương nhớ tha phương chạnh lòng.
Dư âm chìm lắng tâm hồn,
Bước chân, lời nói bạn còn ngân vang.

Núi rừng bao quãng Thu sang,
Lung đèo cô đọng những làn sương mai,
Liều buồn trải lá trơng đài,
Thấp xưa vàng lộng nổi dài hoàng hôn.

Tường thâm u dẫn lối mòn,
Vạc xa mục tử gói hàng đợi trông,
Nước trong giọt nhẹ tuôn giòng,

Bình nghiêng tay đỡ nổi lòng phút giây .

Lều tranh bếp lửa rực đây,
Tha nhân lặng ngắm khói bay mái dôn,
Cảnh vô tri, có tâm hồn,
Dấu yêu tận đáy lòng son nghìn trùng.

Tôn Thất Thiệu.

0

QUÊ HƯƠNG

Tại sao mình gọi nước non
Tim mình run rẩy dấu mòn quê xa
Từ đâu nước gọi hồn ta
Tưởng như từng bước mặn mà bạn thân

Núi xa thu đã về gần
Đồi non sương phủ tần ngần ban mai
Rừng thông lá rụng trang đài
Thành xưa le lói miệt mài nẻo xa.

Tường đen nắng đốt mưa sa
Đây vôi nước chảy tuôn qua bao người
Chiều hôm tia sáng đỏ ngời
Tỏa từ mái lá như mời khách xa.

Vật kia hồn có không a!
Sao hồn trời buộc tim ta thương nhiều.

Bửu Hiệp

0

Tôi cũng có gửi cho anh Tôn Thất Thiệu bài “Le Lac” cũng của Lamartine. Bài này là một thiên tình cảm ướt át, tha thiết, ủy mị và ảo não của nhà thi sĩ này (bài này hơi dài, xin vào Google để đọc). Xin anh Thiệu, khi nào cao hứng, sáng tác cho một bài thơ để đăng vào Lá Thư, cho anh chị em đồng thương thức cho vui. Anh Thiệu trích ra 4 câu thơ sau đây của bài “Le Lac”:

*"Aimons donc, aimons donc! de l'heure
fugitive,
Hâtons-nous, jouissons!"*

*L'homme n'a point de port, le temps n'a point de rive ;
Il coule, et nous passons!"*

và trả lời cho tôi: Bài thơ lịch sử lãng mạn và quá hay của Lamartine, dịch ra tiếng Việt e làm hoen ố nét cao kỳ của tác giả...Tuy nhiên đã có các đại văn hào Việt ngày xưa từng dịch thành những đoạn bất hủ:

*"Ai ơi vui lấy kéo già,
Giờ vàng ghi lấy kéo mà giờ qua,
Bể trần mỗi phút mỗi xa,
Thời gian không bến, người ta không bờ"*

0

Bây giờ xin xem vì sao thi sĩ Lamartine làm bài thơ "Le Lac" lãng mạn như vậy:

"Năm 26 tuổi, ông có một mối tình lớn. Ông gặp và yêu nàng Julie Charles lúc đó về dưỡng bệnh lao tại thị-trần có suối nước nóng Aix-les-Bains trong vùng Savoie. Aix-les-Bains cách hồ Bourget 10 cây số về hướng Nam. Hồ Bourget thuộc vùng Savoie, rộng 45 cây số vuông, dài 18 cây số, cách Paris 553 cây số về phía Đông-nam.

Lúc đó là năm 1816. Hai người yêu nhau tha thiết và hẹn năm sau sẽ gặp lại trong cảnh hồ Bourget. Nhưng Julie đau nặng không đến được. Tháng 8 năm 1817, Lamartine đến thăm hồ. Bốn tháng sau, thì nàng chết vào tháng 12, năm 1817. Đến hồ Bourget một mình, Lamartine nhớ lại những kỷ niệm cùng người

tình chèo thuyền năm trước, và sáng tác bài "Le Lac", bài thơ nổi tiếng trong văn-chương lãng-mạn Pháp. Vắng người tình ở hồ Bourget, thi sĩ thốt lên những lời tâm-sự với hồ, và nói với thời-gian, nơi ghi kỷ-niệm hai người."

Vài thi sĩ đương thời chia sẻ tâm tư với bài thơ "Le Lac" này và cũng đã cho ra 4 câu thơ giá trị của Tình Yêu như sau đây:

*"Hãy yêu đi, yêu tràn, yêu gấp!
Kéo thời gian dồn dập cứ quay!
Phù sinh nhân thế đã bầy,
Thời gian không bến vững vầy cuốn ta!"*

(TGT)

*"Hãy yêu đi, yêu nhanh, hưởng vội!
Có chi bền mà mãi mộng mơ.
Bờ chẳng đợi, bến không chờ,
Con người ta với thì giờ qua mau."*

(TMC)

*"Yêu nhé, em ơi, cùng hưởng lạc,
Người ta không bến đỗ đâu em.
Thời gian không bến bờ trôi giạt,
Ta cũng ngày vui ngắn ngủi thêm."*

(HBT)

*"Hãy yêu nhau, yêu mãi như ngày mới,
Giờ qua mau, đừng đợi, hãy yêu nhau.
Đời không bến, thời gian có bờ đâu,
Giờ trôi mát, đời ta rồi cũng mát."*

(LLN)

0

Bài này viết ra để "Ai ơi vui lấy kéo già", trích trong 4 câu thơ do anh Tôn Thất Thiệu nêu ra của một tác giả chưa được ghi tên:

*"Ai ơi vui lấy kéo già,
Giờ vàng ghi lấy kéo mà giờ qua,
Bể trần mỗi phút mỗi xa,
Thời gian không bến, người ta không bờ"*

0